

/"... DOBROGIA, DEVENITĂ DIN NOU PARTE DIN CORPUL ROMÂNIEI"/

În urma voturilor Camerelor, armata va ocupa Dobrogia, devenită din nou parte din corpul României. Neapărat, multe, și parte din ele forțe grele, vor fi problemele de deslegat pentru administrarea și punerea pe calea progresului a acestei frumoase țări, acum pustiită și părăsită.

Românii însă, cari au dat probe de inteligență, vor ști, nu ne îndoim, să învingă toate greutățile.

Dacă se va pune puțină bună-voință din partea autorității centrale, de a trimite în Dobrogia, cel puțin în funcțiile de căpetenie, numai oameni maturi, coți la minte, probi, cu experiența de însărcinările ce li se vor încredința, nu măi încape îndoială că lucrurile vor merge bine.

Avem oameni, cari știu să împartă dreptatea, cari știu să mănție ordinea, baza esențială a progresului; avem oameni, cari vor ști să însufle noilor cetățeni români iubirea de lumină și de adevăr avem ingineri capabili de a construi căi de comunicație; și Dobrogia, ca și ori-care altă țară, nu va avea necesitate de alt-ceva spre a se putea desvolta și progresa. Toate acestea le avem și le vom putea da cu profuziune. Și, dacă totuși se vor ivi dificultăți la început, acestea vor fi mai cu seamă rezultatul întârzierei de a se fi organizat de timpuriu diferitele servicii, cari trebuie să începă a funcționa odată cu ocuparea.

Dar pe lângă serviciile de mai sus, administrația în Dobrogia coprinde un nou element, pe care România nu l'a posedat până acum. Acesta este marea și corolarul său, comerțul internațional maritim, care cere organizarea unui serviciu administrativ necunoscut până acum în țera Românească.

Pentru îndestularea acestei trebuințe, vedem, cu durere, că nu s'a luat nici o măsură încă.

Dacă, ceea ce nu credem, vom administra rău justiția, sau vom lăsa orașele nelegate prin căi practice, străinii, cu cari vom fi în contact, ne vor plânge de neîngrijirea noastră, dar vor lăsa, pe supușii Români a se târgui singuri de aceste neajunsuri.

Nu suntem însă liberi a lăsa în părăsire ocrotirea multiplelor și marilor interese, ce sunt legate de comerțul maritim.

Intrând în Dobrogia, contractăm în această privință, către țările cu cari vom fi în legătură prin porturile noastre de mare, îndatoriri, cari nu sufer amânare. Suntem ținuți, îndată după intrarea noastră, să organizăm căpităniile de port, cari se înțelege că nu mai pot fi ca cele de pe Dunăre; să organizăm poliția pe întinderea cotei maritime; să organizăm serviciul piloților, al farurilor; să luăm măsuri de ordine publică pentru bastimentele ce se vor echipa în porturile noastre, în privința personalului și materialului. Trebuesc asemenea organizate tribunale maritime speciale, competente a judeca abordagele și delictente a judeca abordagele și delictentele ivite pe mare și coprinsul apelor teritoriale române.

Dară nu este aci locul a enumera toate serviciile și a arăta organizarea lor.

Pentru moment, am voit să arătăm importanța ce este de a se lua măsuri imediate pentru satisfacerea intereselor angajate în comerțul maritim.

Neluând nici o măsură, vom da drept ca cei interesați să ia singuri măsuri în țera noastră pentru apărarea intereselor lor.

Tot prin ast-fel de nepăsare am pierdut, la 1857, Delta Dunărei, și prin o neîngrijire prelungită, în timp de 20 ani, de a lua măsuri de poliție pe Dunăre și în porturile noastre, am justificat întinderea atribuțiilor Comisiei Europene pe Dunăre, acordată prin tratatul din Berlin, de a'și exercita puterile și în portul Galați, și acesta în detrimentul autonomiei noastre și a dreptului de putere teritoriale. Să ne îngrijim dără, ca nu și acum, când sunt interese mai mari în joc, și a căror îndestulare este urgentă, să justificăm ingerința străină, care ar lovi în demnitatea noastră de Stat independent, și ar proba că nu suntem în stare să apreciem foloșele ce le putem trage din posesiunea țărmlui maritim. Trebuie să nu justificăm, prin conduita noastră, în posturile Dobrogei, măsurile restrictive, în detrimentul dreptului nostru de putere teritorială, ce s'au stipulat prin tratatul din Berlin, în ceea ce privește gurile Dunărei și în special gura Sulinei, măsuri, cari nu s'au impus nici putred și apaticei administrațiunii turcești.

Cimentarea Dobrogei cu patria-mumă este dără termenul regulator al tutulor speranțelor celor din Orient, cari privesc acum cu încredere către România.

Aridice-se dără și guvernul la înălțimea cuestiunei, și caute în toate unghiurile țerei omeni ce mai competenți și mai probi pentru organizarea Dobrogei.